



JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

Sobrecapitalització del Govern?

Cal començar a parlar, tard o d'hora, del deute públic

Després dels onze mesos d'excipió que ens separen del mes de març de l'any passat seguim en mig del malson pandèmic i econòmic.

El càstig a l'economia andorrana ha estat tan fort que no té precedents ateses les característiques del nostre model turístic i comercial.

Més enllà del fet que el Govern hagi pogut gestionar bé o malament la pandèmia, les coses no haurien pas estat gaire diferents, en el terreny econòmic, amb un Executiu d'un altre color polític.

Hauríem tingut contagi i confinament. I això hauria castigat el sector serveis i el turístic en particular en els quals s'assenta el nostre model, que a més està cafit de petites o molt petites empreses.

La caiguda del PIB no es pot amagar amb jocs de nens estadístics que inspiren titulars surrealistes com el que llegiem la setmana passada: "El 2020 es tanca amb més comerços registrats que el 2019 tot i la pandèmia."

El nombre d'aturats augmenta cada setmana. Han caigut els visats per obra nova. L'hoteleria i la restauració estan al llindar de l'ensorrament. I les transaccions immobiliàries han caigut un 18,7% l'any passat (BonDia, 29 de gener, pàgina 8)

I d'aquest pou no en sortirem en pocs anys.

Si les coses no es fan desastrosament malament i hi ha un nivell prou alt de vacunacions potser encara s'anirà recuperant

la confiança i el consum quan arribi l'estiu.

En aquest context les intervencions del ministre de Finances durant la sessió del Consell General de dijous passat, 28 de gener, deixen bocabadat. Va assegurar que el Govern disposa de 181,5 milions d'euros de tresoreria, "recordant que el crèdit extraordinari i suplement de crèdit que s'inclou a la llei" (50 milions d'euros) "no és contra nou endeutament, sinó contra tresoreria ja prevista en el pressupost" (BonDia, 29 de gener, pàgina 3).

Comencen a preocupar els impagats que el xoc de la Covid generarà

Va oblidar de precisar que aquella tresoreria és fruit d'un previ endeutament i no pas dels ingressos tributaris de l'Estat, que han caigut fortament.

Es confirma així que els membres del govern Espot viuen en una bombolla d'autocomplaença que els impedeix d'acceptar la complexitat de la realitat.

Aquesta mena de declaracions, tan plenes de suficiència com buides de fonament, ressonen d'una manera molt estranya en aquest país espantat, restringit, castigat per una suma de contrarietats vinculades a la pandèmia, que se sumen als severíssims problemes que arrosseguem de fa anys.

No discutim pas l'evidència que tots els governs europeus han vacil·lat, s'han contradit, han errat i corregit diverses vegades l'estratègia contra la pandèmia.

Però a Andorra el Govern ha estat incapaç de donar seguretat i confiança en aquests moments tan dramàtics.

Al capdavant el govern Espot és l'únic responsable de la imatge que transmet i de la poca credibilitat que se'n deriva.

El Govern es gasta desenes de milers d'euros públics per millorar la seva reputació difonent campanyes publicitàries auto-complaents però després veu com acaben convertides en pura propaganda per la incomparable consistència dels fets.

Mentre el ministre de Finances es penja medalles comença a preocupar el creixement del deute privat i empresarial i els més que probables impagats que el xoc de la Covid generarà.

Ha començat també una contractació de l'oferta de crèdit per un nou enduriment dels criteris de concessió, en especial al finançament a les empreses. Això repercutirà aviat en el consum de les famílies, ja sota mínims.

Càritas i la Creu Roja ja ho saben. I per molt *múscul financer* que exhibeixi el ministre de Finances, caldrà començar a parlar tard o d'hora sobre el deute públic.

Desocupació en augment, creixent deute empresarial, endeutament públic estratosfèric, són algunes de les deixes que ens llegirà la Covid.